

Sygn. akt III CNP 38/07

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku W. L.

przy uczestnictwie B. S.

o podział majątku dorobkowego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 czerwca 2007 r.,

na skutek skargi uczestniczki

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego

w K.

z dnia 2 września 2005 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestniczka B. S. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 2 września 2005 r., zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego (art. 326 § 1 w związku z art. 225 i art. 236 k.p.c.) oraz prawa materialnego (art. 46-48 k.r.o). Jednocześnie skarżąca nie wskazała przepisu prawa, z którym kwestionowane orzeczenie jest niezgodnie, natomiast odnosząc się do wymagań stawianych przez art. 424¹ § 2 k.p.c. stwierdziła, że „biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sprawy i rodzaj naruszeń prawa w odniesieniu do podstawowych zasad porządku prawnego (...) istnieje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga – obok innych wymagań uznawanych za tzw. wymagania konstrukcyjne – powinna zawierać wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (pkt 3). Niespełnienie tego wymagania, zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c., powoduje odrzucenie skargi bez wzywania o uzupełnienie braku.

W tej sytuacji skarga uczestniczki, pozbawiona jednego z niezbędnych elementów konstrukcyjnych, podlega odrzuceniu, niezależnie od tego, że podniesione w niej okoliczności („wartość przedmiotu sprawy i rodzaj naruszeń prawa”) nie stanowią „wypadku wyjątkowego”, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., uzasadniającego wniesienie skargi od orzeczenia sądu pierwszej instancji.

W konsekwencji orzeczono, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).